

No sweat, no glory

Coach Philippe Clement zegt nog eens waar Noa Lang precies moet lopen op het veld, maar veel haalt dat niet uit. Club Brugge verliest met 0-5 van Leipzig in de Champions League. © PHOTO NEWS

Geen cartoonist kan de sportactualiteit zo vatten als Marc De Cloedt. Hij tekent dagelijks onder Marec in *Het Nieuwsblad*. Dat is een concurrerende krant uit die andere grote mediagroep, maar als ‘de vijand’ goed is moet je dat durven toe te geven. En heel af en toe bewieroken.

Marec is een Cercle-fan en deze week had hij een hele kluiw aan de dramatische nederlaag van Club in de Champions League. In de donderdagkrant deed hij nog snel-snel iets met Philippe Clement die aan de glühwein zat en daar een kater aan overhield, maar gisteren was hij ronduit geniaal. Opdat u die krant niet zou moeten kopen - zo gek zijn we nu ook weer niet - volgt nu een beschrijving van zijn tekening.

De ene muur is zwart, de andere blauw. In de hoek een kalende man. Gestraft, zo lijkt het wel. Hij staat licht gebogen, handen in de zakken, trekt een pruillip, alles klopt aan die cartoon. Hij mijmert, dat lezen we in een tekstballoon: ‘Erkend als spijtoptant’.

Als ik Clement was, ik bestelde een uitvergrooting van die cartoon en hing hem in mijn kantoor op het trainingscentrum. Als een opgestoken vinger, maar subtieler.

Zal niet gebeuren, hoewel Clement over een uitzonderlijk EQ beschikt, zoveel is wel duidelijk geworden na die afgang. “Dit neem ik op mij”, zei hij onmiddellijk. Dat was niet van harte maar zijn EQ fluisterde hem in dat dit een strijd was die hij op dat eigenste moment niet kon winnen, dus paste hij het adagium van crisiscommunicatie toe: benoem het probleem. Geen olifanten in de kamer toelaten, er zelf over beginnen en meteen toegeven, dat werkt altijd.

Zo kan de interviewer zijn volgende drie vragen meteen schrappen, waarna een lullig opvolgvraagje komt om te kunnen nadenken over een volgende interessante insteek. Gilles De Bilde van VTM heeft daar geen last van. Die stelt gewoon drie keer dezelfde vraag, wat soms vervelend tijdverlies is in een programma waarin de reclameblokken een veelvoud duren van de analyse.

Philippe Clement schijnt een dag later ook door het stof te zijn gegaan voor zijn spelersgroep, of althans zijn fout te hebben toegegeven. Zo staat het in de krant, maar uit ervaring weet ik dat niet alles wat in een krant verschijnt

helemaal strookt met de waarheid. Erger nog, in de schaarse gevallen waar ik wel de waarheid ken zitten de media er soms compleet naast. Jammer dat Gert Verheyen ergens op een boot zit. Ik had hem weleens willen horen en lezen over deze deconfiture. Het is makkelijk om de omzetting van 4-3-3 naar 3-4-3, of was het nu weer een 3-5-2, als oorzaak te zien voor wat een ontwrichting van de Brugse speelstijl heette en resulteerde in een afgang.

Dat een nota bene hoog spelende Hans Vanaken 21 keer balverlies leed, meer dan het dubbele van een normale wedstrijd, wat heeft Clement daarmee te maken? Dat Ignace Van der Brempt, een groot talent maar woensdag even niet, bij twee goals nul druk zet, wat heeft dat te maken met de veldbezetting? Als een speler in je zone komt, dan val je die aan. Club had 54 procent van de tijd de bal. Dat was over de hele wedstrijd. De eerste helft, waarin alles gebeurde en alles fout ging wat kon fout gaan, was dat 50 procent.

Clement had een plan en dat is mislukt. Of het plan dan slecht was, is een andere kwestie. Dat geven de cijfers alvast niet aan. Club gaf 75 passes meer dan Leipzig. Dat liep dan weer 2 kilometer meer en die 2 kilometer stond al na een halfuur in de statistieken. Die Duitsers zijn als leeuwen aan de wedstrijd begonnen en na dat eerste halfuur stond het 0-3. Club had ook 13 corners tegenover 3 voor de Duitsers. Daartegenover staat dan weer dat Leipzig 22 keer tackelde tegenover 9 keer bij Club. Maar Club won in totaal 124 duels, Leipzig 114.

En toch, de Duitsers waren doelgerichter: Leipzig schoot 23 keer op doel, met 13 ballen binnen het kader. Club schoot 13 keer op doel en 3 keer binnen het kader. Het werd die voorspelde open wedstrijd met twee aanvallend ingestelde ploegen, maar het grote verschil was de intensiteit, door Clement meteen na de wedstrijd aangegeven als “we moesten het afleggen in duelkracht”. Dat ging verloren in het gedruis rond zijn mea culpa. Hij sprak ook nog over ‘overpowered’ en ook dat raakte ondergesneeuwd door de obsessie dat zijn tactische keuzes de schuld van alles waren.

Minstens evenveel schuld, indien niet meer, ligt bij de spelers, die woensdag hun poot niet hebben gezet. Het was ‘No sweat, no glory’ maar dan letterlijk. Konden ze niet of wilden ze niet, dat is nu de vraag. Alleen in het tweede geval heeft Clement een levensgroot probleem.

Dat Vanaken 21 keer balverlies leed, meer dan het dubbele van een normale match, wat heeft Clement daarmee te maken?